

דרה, ריכרד ולטר (1895-1953)

(Richard Walther Darré). אידיאולוג ומדינאי נאצי. דרה נולד בבלגרנו (Belgrano) שבארגנטינה למשפחת סוחר ממוצא גרמני, למד בבית-ספר תיכון באנגליה ובמלחמת-העולם הראשונה התנדב לצבא גרמניה ושירת בחזית המערב. אחרי המלחמה השלים דרה לימודי חקלאות באוניברסיטת הלה ע"נ זלה (Halle Saale). את האידיאולוגיה שלו בתחום החקלאות הביע דרה בספריו Das Bauerntum Als Lebensquell Der Nordischen Rasse ('האיכרות כמקור חייו של הגזע הנורדי') 1928, ו- Neuadel Aus Blut Und Boden ('אצולה חדשה של דם ואדמה'), 1930. במרכז האידיאולוגיה שלו עמד האיכר, שהוא, לדעת דרה, התגלמות הערכים החיוביים של הגזע הנורדי. לפיכך התנגד דרה לעיור ולתיעוש נוספים, ופיתח 'תוכנית למרחב מחיה' (Lebensraumprogram ראה לבנסראום). דרה, שהאמין בקשר מיסטי בין הדם של הגזע הגרמני ובין האדמה, טבע את הסיסמה 'דם ואדמה' (Blut Und Boden; Blubo), והיא היתה לסיסמה של הנאצים. דרה היה ידידו הוותיק של הינריך הימלר, שאף הוא היה חקלאי, וב-1930 הצטרף למפלגה הנאצית ולס"ס. ב-1931 יסד דרה בשיתוף-פעולה עם הימלר את ה'משרד הראשי לגזע ולהתישבות'. עם עליית הנאצים לשלטון מונה דרה באפריל 1933 ל'מנהיג האיכרים ברייך' (Reichsbauernführer) וב-1935-1942 היה שר המזון והחקלאות. ואולם, חשיבתו המופשטת והאידיאולוגית וחוסר יכולתו לפתור את בעיות האספקה בעת המלחמה גרמו קרע בינו ובין הימלר וכעבור זמן מה גם בינו ובין היטלר, ובמאי 1942 הודח מכול תפקידיו. אחרי המלחמה הועמד דרה למשפט בפני בית-דין צבאי אמריקני בנירנברג במשפטי נירנברג המאוחרים (ראה משפטים), ובאפריל 1949 נדון לשבע שנות מאסר. ואולם, ב-1950 נחון דרה ושוחרר ממאסרו.